

מסכת סוטה

פרק ב' משנה א'

הַנִּהְמָדָה מִבֵּיא אֶת מִנְחָתָה בְּתוֹךְ כְּפִיפָּה מִצְרִית וַנּוֹתָנָה עַל יְדֵיכֶךָ כִּי לִגְעַתָּה. כֹּל הַמִּנְחֹות הַחֲלַטָּנוּ וְסֹפּוּ בְּכָלִי שִׁירָת, וּזֹה הַחֲלַטָּה בְּכְפִיפָּה מִצְרִית וְסֹפּה בְּכָלִי שִׁירָת. כֹּל הַמִּנְחֹות טֻעַנּוֹת שָׁמָן וְלִבְנָה, וּזֹה אֵינָה טֻעַנּוֹת לְאַשְׁמָן וְלֹא לִבְנָה. כֹּל הַמִּנְחֹות בְּאוֹת מִן הַחֲטֵין, וּזֹה בָּאָה מִן הַשְׁעֹורִין. מִנְחַת הַעֲמָר אָף עַל פִּי שָׁבָאָה מִן הַשְׁעֹורִין הִיא הִקְתָּה בָּאָה גָּרְשָׁן, וּזֹה בָּאָה קָמָח. רְבּוֹ גָּמְלִיאֵל אוֹמֵר, כִּי שֶׁם שְׁמַעְשַׁיָּה מְעַשָּׂה בְּהַמָּה, כֵּה קָרְבָּנָה מְאַכֵּל בְּהַמָּה: